

החלטת ועדת האתיקה

בדבר קבלת מתנות וטובות הנאה בידי חברי הכנסת

מיום ל' בשבט התשס"ב - 12 בפברואר 2002

א. טובות הנאה - עקרונות

1. חבר הכנסת הינו עובד הציבור. ככזה חלות עליו, בין היתר, נורמות התנהגות ראויה במסגרת אתיקה, שיש באי קיומן טעם לפגם.
2. ציבור האזרחים רשאי לדרוש מחברי הכנסת שהיושרה שלהם כנבחרי הציבור תהיה ללא דופי. חברי הכנסת חייבים לעמוד בדרישה ציבורית זו.
3. לפיכך, חברי הכנסת ינהגו באופן שלא יעמיד במבחן את היושרה שלהם כנבחרי הציבור ולא יפגע באמון הציבור ביושרה זו.
4. אשר על כן, חברי הכנסת יסרבו לקבל טובת הנאה כלשהי, במישרין או בעקיפין, העלולה להתפרש בעיני הבריות כנסיון להשפיע על הדרך שבה ימלאו את תפקידם הציבורי.
5. חברי הכנסת יהיו רגישים גם לכל חשש של מראית עין של נסיון להשפיע עליהן באמצעות טובת הנאה כלשהי.

ב. איסור קבלת טובת הנאה

1. חבר הכנסת לא יקבל, לעצמו או לקרובו, טובת הנאה בקשר למילוי תפקידו, או בשל היותו חבר הכנסת.
2. לענין זה -
"קרוב" - בן זוג של חבר הכנסת, הורה, צאצא, אח ובן זוגו של כל אחד מאלה וכן כל קרוב משפחה שפרנסתו על חבר הכנסת;
"טובת הנאה" - כסף, שווה כסף, נכס, מוצר, שירות או טובת הנאה אחרת, ובכלל זה -
(א) תלושי קניה ומתנות לחגים או לציון אירועים מיוחדים;
(ב) הזמנות, כרטיסי מנוי או כרטיסים לאירועים או למתקנים שהכניסה אליהם היא בתשלום (כגון מתקני ספורט ובילוי, חדר כושר, מוזיאונים, מסעדות, בתי מלון, הצגות, קונצרטים וכיוצא באלה).
(ג) הנחות בקשר לרכישת מוצר או קבלת שירות מעבר להנחה המקובלת לגבי כלל הציבור, או שידרוג מוצר או שירות מעבר לרמה לגביה ניתן תשלום (למשל החלפת מכשירי הטלפון הסלולארי מעבר למה שניתן לכלל הציבור).
(ד) השתלמות על חשבון גופים עסקיים וגופים אחרים שאינם הכנסת, שלא באישור ועדת האתיקה.

ג. סייגים לאיסור קבלת טובת הנאה

טובות ההנאה המנויות להלן לא ייחשבו כטובת הנאה שאסור לקבלה;

1. השתתפות ללא תמורה באירועים המפורטים להלן, הכרוכים לגבי כלל הציבור בתשלום, אליהם הוזמן חבר הכנסת בתוקף תפקידו:

(א) אירוע ממלכתי או אירוע בעל אופי ציבורי-רשמי (כגון אירוע לציון מאורעות בתולדות המדינה);

(ב) אירוע שהכנסותיו מיועדות למטרה ציבורית;

(ג) אירוע פומבי (כגון אירוע ספורט או תרבות) בו משמש חבר הכנסת אורח כבוד.

(ד) אירועי תרבות, השתלמויות או ימי עיון שבהם משתתף חבר הכנסת כמרצה או כדובר.

2. השתתפות באירועים המפורטים להלן, שאינם כרוכים בתשלום, אליהם הוזמן חבר הכנסת בתוקף תפקידו:

(א) אירוע חגיגי של מוסדות, מפעלים או בתי עסק;

(ב) שמחות בעלות אופי משפחתי כגון בר-מצווה או חתונה;

3. קבלת מתנה שנהוג לתיתה, לרגל מאורע חגיגי של חבר הכנסת (כגון בר-מצווה או חתונה) או של קרובו;

4. קבלת מתנה סמלית הניתנת לשם פרסומת או מטעמי נימוס.

5. קבלת מתנה מחברים לעבודה או קבלת פרס על הישגים, אם ניתן להענקתו פומבי בדרך שנקבע בתקנות לפי חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1980.

ד. דינה של טובת הנאה אסורה

1. ניתנה לחבר הכנסת טובת הנאה אסורה והוא לא החזירה לנותן, תקום טובת הנאה לקניין הכנסת.

2. חבר הכנסת שקיבל טובת הנאה וברצונו להחזיק בה ולא להעבירה לכנסת, יפנה לקבלת היתר לוועדת ההיתרים לפי חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1980.